

***MEMORIUL DE BIODIVERSITATE AL
AMENAJAMENTULUI
FONDULUI FORESTIER PROPRIETATE PRIVATĂ A PERSOANELOR
FIZICE MIRCEA VICTORIA, NICOLAESCU CONSTANTIN EMIL,
NICOLAESCU BOLDUR STEFAN, IOANA MARIUS SI PERSOANEI
JURIDICE S.C. PALMOB ECO ALNUS SRL***

1. Date introductive

Menționăm că suprafața în studiu nu se suprapune cu nicio arie naturală protejată.

Situația amplasamentului suprafețelor analizate în studiul de amenajare al pădurilor în sistem de proiecție stereografică 1970.

Tabelul 1

UP	Suprafața ha	Coordonate Stereo 70		
		Nr. crt	X	Y
Amenajament fond forestier privata a persoanelor fizice Mircea Victoria, Nicolăescu Constantin Emil, Nicolăescu Boldur Ștefan, Ioana Marius și persoanei juridice SC Palmob Eco Alnus SRL	171.97	1	362861.581	406238.576
		2	362163.080	406397.326
		3	360838.044	406931.786
		4	360293.001	408175.330
		5	361626.504	408498.122
		6	363094.415	407640.871
		7	364248.001	411371.503
		8	363962.250	411715.462
		9	364285.043	412149.380
		10	364771.877	411784.254
		11	364459.668	411620.212

În fondul forestier proprietate privata a persoanelor fizice Mircea Victoria, Nicolăescu Constantin Emil, Nicolăescu Boldur Ștefan, Ioana Marius și persoanei juridice SC Palmob Eco Alnus SRL nu au fost identificate arborete virgine și cvasivirgine, conform prevederilor, criteriilor și indicatorilor din Ordinul 3397 / 2012, Ordinul 1417 / 2016 și a precizărilor din adresele WWF nr. 391 / 2014 și nr. 89 / 2016.

Conform Legii nr. 46/2008 (Codul Silvic al României), amenajamentul silvic reprezintă documentul de bază în gestionarea și gospodărirea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric și economic, fundamentat ecologic, iar amenajarea pădurilor este ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc.

2. Expunerea conținutului și a obiectivelor principale ale amenajamentului silvic precum și a relației cu alte planuri și programe relevante

2.1. Conținutul amenajamentului silvic

Elaborarea proiectului de amenajare presupune următoarele etape:

- studiul stațiunii și al vegetației forestiere
- definirea stării normale (optime) a pădurii
- planificarea lucrărilor de conducere a procesului de normalizare (optimizare) a pădurii.

1. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere se face în cadrul lucrărilor de teren și al celor de redactare a amenajamentului și are ca scop determinarea și valorificarea informațiilor care contribuie la:

a. Cunoașterea condițiilor naturale de vegetație, a caracteristicilor arboretului actual, a potențialului productiv al stațiunii și a capacității de producție și protecție a arboretului;

b. Stabilirea măsurilor de gospodărire în acord cu condițiile ecologice și cu cerințele social-ecologice;

c. Realizarea controlului prin amenajament privind exercitarea de către pădure în ansamblu și de către fiecare arboret în parte a funcțiilor ce i-au fost atribuite.

Amenajamentul conține studii pentru caracterizarea condițiilor staționale și de vegetație, cuprinzând evidențe cu date statistice, caracterizări, diagnoze precum și măsuri de gospodărire corespunzătoare condițiilor respective.

2. Conducerea pădurii prin amenajament spre starea normală (optimă) presupune:

- stabilirea funcțiilor pe care trebuie să le îndeplinească pădurile (în funcție de obiectivele ecologice, economice și sociale);

- stabilirea caracteristicilor pădurii cu structura optimă, capabilă să îndeplinească funcțiile social-economice și ecologice atribuite.

3. Prin planificarea recoltelor se urmăresc două obiective: recoltarea produselor pădurii și îndrumarea fondului de producție spre starea normală (optimă). Acest fapt face ca în procesul de planificare a recoltelor să apară distinct următoarele preocupări:

- stabilirea posibilității;

- întocmirea planului de recoltare.

După parcurgerea etapelor menționate mai sus pentru unitatea de producție studiată a fost elaborat un amenajament silvic ce cuprinde următoarele capitole:

- situația teritorial – administrativă;

- organizarea teritoriului;

- gospodărirea din trecut a pădurilor;

- studiul stațiunii și al vegetației forestiere;

- stabilirea funcțiilor social – economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare;

- reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție;

- valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului;

- protecția fondului forestier;

- instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere;

- analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor;

- diverse;

- planuri de recoltare și cultură;
- planuri privind instalațiile de transport și construcțiile silvice;
- prognoza dezvoltării fondului forestier;
- evidențe de caracterizare a fondului forestier;
- evidențe privind aplicarea amenajamentului.

2.2. Obiectivele amenajamentului silvic

Prin măsurile și prevederile sale, amenajamentul urmărește realizarea și perpetuarea unor arborete cu o structură optimă, capabile să producă cu continuitate lemn de dimensiuni mari, din care să rezulte sortimente variate și valoroase, cerute de economia națională. Concomitent, se urmărește ca pădurea să-și îndeplinească în condiții optime funcțiile ecologice și sociale ce-i sunt proprii.

Obiectivele social-economice și ecologice stabilite pentru pădurile proprietate privată a persoanelor fizice Mircea Victoria, Nicolăescu Constantin Emil, Nicolăescu Boldur Ștefan, Ioana Marius și persoanei juridice SC Palmob Eco Alnus SRL, concretizate în produse și servicii de protecție sau sociale sunt prezentate în tabelul următor:

Tabelul 2

Grupa de obiective și servicii	Denumirea obiectivului de protejat sau a serviciilor de realizat
<u>Ecologice</u>	
Asigurarea protecției terenurilor și a solurilor	Protejarea terenurilor vulnerabile la eroziune, protecția terenurilor alunecătoare.
<u>Economice</u>	
Asigurarea cu produse lemnoase de calitate	Busteni și alte sortimente industriale, lemn pentru foc.

În raport de starea fiecărui arboret în parte și de rolul pe care trebuie să-l îndeplinească sau adaptat la nivel de parcelă și unitate amenajistică țeluri de protecție sau producție.

2.3. Relația amenajamentului silvic cu alte planuri și programe relevante

Amenajamentele silvice pentru fondurile forestiere incluse în ariile naturale protejate de interes național sunt parte a planurilor de management.

Lucrarea elaborată nu influențează negativ studiile și proiectele elaborate anterior, chiar le completează prin valorificarea eficientă a resurselor, în condițiile dezvoltării durabile.

Zona studiată se situează în afara intravilanului și are folosință forestieră.

**3. Aspecte relevante ale stării actuale a mediului și ale evoluției
sale probabile în situația neimplementării planului propus**

La amenajarea anterioară s-a constatat că suprafața luată în studiu aparținând persoanelor fizice Mircea Victoria, Nicolăescu Constantin Emil, Nicolăescu Boldur Ștefan, Ioana Marius și persoanei juridice SC Palmob Eco Alnus SRL nu se suprapune cu perimetrul vreunei arii protejate Natura 2000. La amenajarea actuală se va analiza reîncadrarea arboretelor conform ord.766/2018.

4. Caracteristicile de mediu ale zonei posibil a fi afectată semnificativ

4.1. Aspecte generale

Suprafața fondului forestier proprietate privată aparținând persoanelor fizice Mircea Victoria, Nicolăescu Constantin Emil, Nicolăescu Boldur Ștefan, Ioana Marius și persoanei juridice SC Palmob Eco Alnus SRL, județul Vâlcea, provine din:

Tabelul 3

Ocolul Silvic	U.P.	Parcele aferente	Acte proprietate, ha	Suprafata acte proprietate, ha
Ocolul Bălcești	UP II Zătreni	44,46,59,60,152	CVC 525/17.02.2020	9,93
Ocolul Bălcești	UP II Zătreni	85,86,153	CVC 526/ 17.02.2020	9,83
Ocolul Bălcești	UP II Zătreni	40,42,63,64,65	TP 2/15.03.2007 și certificate de legatr nr.79/30.11.2011 rectificat cu nr.117/28.10.2019	117,00
Ocolul Bălcești	UP II Zătreni	83,84,85,155	TP 1 bis din 25.06.2007 și certificate de legatr nr.79/30.11.2011 rectificat cu nr.117/28.10.2019	35,21
TOTAL GENERAL				171,97

O copie a respectivelor documente de proprietate va fi pusă la dispoziția proiectantului în vederea introducerii acestuia în amenajament, la capitoul documente de proprietate.

4.2. Poziția geografică

Din punct de vedere geomorfologic, teritoriul unitatii de producție este situat in regiunea Piemontului Getic respectiv în complexul de relief al dealurilor și pădurilor.

Forma de relief este de tip "Cândești" cu dealuri prelungi și muscele piemontane pe depozite fluvio – lacustre slab cutanate sau monoclinale.

Din punct de vedere administrativ pădurea proprietate privată aparținând persoanelor fizice Mircea Victoria, Nicolăescu Constantin Emil, Nicolăescu Boldur Ștefan, Ioana Marius și persoanei juridice SC Palmob Eco Alnus SRL se află pe teritoriul localităților Zătreni și Lăcusteni, județul Vâlcea.

Sub aspect fitoclimatic, pădurile aflate în proprietatea persoanelor fizice Mircea Victoria, Nicolăescu Constantin Emil, Nicolăescu Boldur Ștefan, Ioana Marius și persoanei juridice SC Palmob Eco Alnus SRL sunt situate în următoarele etajul deluros de cvercete și șleauri de deal – FD2.

4.3. Limite

Vecinătățile unității de protecție și producție, precum și limitele și hotarele ei, cu precizarea felului și denumirii acestora sunt prezentate în tabelul de mai jos:

Tabelul 3

Puncte cardinale	Vecinătăți	Limitele U.P.	Hotare
		Felul	
Nord	Fond forestier proprietate privata	Naturală + Artificială	Liziera pădurii sau semne convenționale ce delimitează fondul forestier studiat de cel al altor deținători.
Sud	Fond forestier proprietate privata	Naturală + Artificială	Liziera pădurii sau semne convenționale ce delimitează fondul forestier studiat de cel al altor deținători.
Est	Fond forestier proprietate privata	Naturală + Artificială	
Vest	Fond forestier proprietate privata	Naturală + Artificială	

4.4. Geologia

Din punct de vedere geologic, teritoriul acestei studiat aparține Cuaternului (perioada Levantinului).

După retragerea Marii Sarmatice, prin acțiunea de erodare și depunere a râurilor și pâraielor s-a constituit stratificatia geologica, care în următoarele perioade a suferit din nou transformări prin acțiunea apelor și a vântului.

Din cercetarile litologice reiese ca la o adancime de 20 – 30 m se pot deosebi următoarele depozite:

- depozite de pietrisuri rulate, care sunt rezultatul puternicelor actiuni de eroziune și depunere a apelor, formand straturi 10 – 20 m grosime. Aceste straturi de pietrisuri sunt în alteranta cu alte straturi de marme vinetii. Peste aceste straturi de pietrisurisi marme s-au depus nisipurile levantine, care fiind usoare, au ramas deasupra primelor;

- depozite de luturi loessoide în grosime de 3 – 5 m care le acopera ca o manta pe precedentele.

La baza substratului litologic se afla straturi de marme vinetii și nisipuri levantine, iar la suprafata se gasesc depozite loessoide (namoluri lacustre).

În lunci substratul litologic îl formeaza depozitele aluvionare de vârste variate.

4.5. Geomorfologie

Din punct de vedere geomorfologic, teritoriul unitatii de productie este situat in regiunea Piemontului Getic respectiv în complexul de relief al dealurilor si pădurilor.

Forma de relief este de tip "Candesti" cu dealuri prelungi si muscele piemontane pe depozite fluvio – lacustre slab cutanate sau monoclinale.

Unitatea geomorfologică dominantă este versantul cu pante în general repezi sau foarte repezi

Din punct de vedere altitudinal, pădurile sunt situate între 200 m și 400 m, altitudinea medie fiind de 280 m.

Expoziția generală a unității de protecție și producție analizată este cea însorită.

- ◆ expoziție însorită (S, SE, SV) - (100%).

Înclinarea terenului este foarte variată și se caracterizează în funcție de zona de relief în care se încadrează.

4.6. Hidrologie

Reteaua hidrografică este reprezentata de pârâul Pesceana și râul Oltet.

Principali afluenți ai pârâului Pesceana sunt: Valea Cerbu, Valea Micului, Valea Stramba, Valea Pescenita cu afluentii sai Valea Matusii si Valea Artarului, Valea Maluroasa, Valea Raicu iar ai râului Olteț sunt: Valea Francului, pârâul Caselor, Valea Manicea si Valea Butanului.

În general, debitul acestor văi nu este constant, ele secând în mare parte pe timp de secetă iar în timpul ploilor devin torentiale.

4.7. Climatologie

Pădurile se încadreaza în etajul deluros de cvercete (gorun, cer, garnita si amestecuri dintre acestea) (FD 2).

Conform clasificarii dupa Koppen, pădurile acestei unitati de productie sunt situate in provincia climatica D.f.b.x. care se caracterizeaza prin: climat continental districtual ce se formeaza sub influenta maselor de aer cald venind din sud si sud-est si a influentei slabe a masivului Fagaras, prin masele de aer rece ce se scurg spre sud.

În subcapitolele următoare sunt prezentate datele climatice determinate (Statiunea meteorologica Drăgășani) și localizate în raport cu amplasarea geografică a teritoriului, după "Atlasul Climatologic al Romaniei".

4.7.1. Regimul termic

Principalele caracteristici referitoare la regimul termic ale acestei regiuni sunt:

- temperatura medie anuala +10,4 °C;
- temperatura medie a lunii ianuarie - 2,4 °C;
- temperatura medie a lunii iulie +21.9 °C;
- durata medie a primului inghet 29.IX – 19.XI;
- durata medie a ultimului inghet 3.IV – 23.V;

Luând în considerare cele prezentate mai sus, factorul limitativ pentru vegetația forestieră este temperatura, care determină o clasă de favorabilitate mijlocie.

Condițiile termice determină condiții de vegetație aproape de optim pentru fag, gorun, paltin și pentru molid în zonele înalte. Variația temperaturilor maxime și minime au uneori influențe negative asupra regenerărilor de fag.

4.7.2. Regimul pluviometric

Regimul pluviometric se caracterizează printr-o medie anuală de 613 mm. Precipitațiile sunt în general reduse. Raportând cantitățile totale de precipitații la scurgerea anuală și la evapotranspirația cauzată de temperaturi ridicate, rezultă o cantitate de apă insuficientă pentru vegetație.

În timpul sezonului de vegetație, cantitatea de precipitații este de 330 - 380 mm.

Durata medie a stratului de zăpadă este de 48 zile iar grosimea este de aproximativ 8 - 12 cm.

Deficitul de apă din sol se realizează în timpul sezonului de vegetație, înregistrându-se un maxim în lunile iulie – august, dar nu au valori mari care să indice o perioadă de uscăciune.

Putem spune că regimul precipitațiilor atmosferice, cel al evapotranspirației potențiale, precum și raporturile dintre ele sunt favorabile speciilor forestiere din acest teritoriu.

Corelația deplină între regimul termic și cel pluviometric în sezonul de vegetație (temperaturi favorabile și ploi multe) indică un grad ridicat de favorabilitate pentru speciile principale: fag, gorun, molid.

4.7.3. Regimul eolian

Direcția dominantă a circulației aerului este de la nord – nord-est (Crivățul), care atinge în luna ianuarie tăria de gradul 5 (după scara Beaufort), iar din direcția sud – vest bate Austrul.

Aceste vânturi nu au produs doborâturi sau rupturi de arbori decât cu totul izolat.

5. Probleme de mediu existente care sunt relevante pentru plan sau program

Ocrotirea și conservarea biodiversității este un domeniu complex ce trebuie urmărit, luând în considerare cele patru forme ale acesteia: genetică, a speciilor, ecosistemică.

Ținând seama de încadrarea arboretelor analizate în categorii funcționale, la întocmirea planurilor de amenajament se vor avea în vedere soluții și recomandări vizând conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor prin:

- stabilirea coresponzătoare a compozițiilor de regenerare și a compozițiilor țel, acordând atenție deosebită speciilor locale în raport cu condițiile staționale și de vegetație specifice;

- diversificarea structurii orizontale și verticale a arboretelor, pe calea promovării regenerării naturale, a aplicării tratamentelor cu perioade lungi de regenerare și modalităților de îngrijire și de conducere a arboretelor;

- menținerea în arborete a unor exemplare (1-3 ha) din specii rar întâlnite în cadrul ecosistemelor respective, a unor preexistenți de dimensiuni ieșite din comun sau a unor arbori cu particularități evidente sub raportul diversității biologice (cu scorburi, cu forme deosebite etc.);

- identificarea și menținerea unor porțiuni cu asemenea particularități, inclusiv prin constituirea în acest fel, a unor subparcele distincte;

- menținerea lemnului mort izolat, produs de perturbările naturale (doborâturi, rupturi ș.a.), preferând arborii de mari dimensiuni ($d \geq 40$ cm) aceștia devenind un mediu de viață pentru întregi populații de mușchi, ciuperci, insecte etc.;

- menținerea definitivă a arborilor foarte bătrâni, fie izolați (arbori-habitat), fie în mici insule de îmbătrânire sau senescență (constituite din arbori muribunzi fără valoare economică, cu cavități scorburi, scurgeri de sevă sau urme de trăznet);

- menținerea unor suprafețe minime de luminiș pentru hrana insectelor floricole aflate în stadiul adult;

- menținerea și dezvoltarea biodiversității ecosistemelor forestiere și landșaftice.

În cazul pădurilor caracterizate printr-o deosebită fragilitate ecologică și îndeplinind funcții multiple, prin lucrări adecvate se va urmări crearea de arborete cu structuri naturale specifice condițiilor staționale din zona respectivă, conservarea biodiversității genetice și folosirea de material de împădurire de proveniență strict locală.

În cazul pădurii cu funcții speciale de protecție, măsurile de gospodărire propuse vizează menținerea sau realizarea unor structuri polivalente, pe cât posibil apropiate de cele specifice ecosistemelor naturale, dar cu particularitățile impuse de necesitatea exercitării funcțiilor prioritare atribuite arboretelor.

La adoptarea măsurilor respective se va urmări ca ele să contribuie la menținerea și ameliorarea condițiilor de mediu, prin: evitarea unor recolte care depășesc limitele impuse de necesitățile normalizării fondului de producție, precum și a unor tehnologii de regenerare/exploatare care pot afecta calitatea solului și a apei; interzicerea utilizării unor substanțe chimice nocive în acțiunile de fertilizare, de combatere a dăunătorilor pădurii ori a buruienilor din culturi etc.

În afara măsurilor menționate, pentru a se crea condițiile necesare trecerii la un sistem de gospodărire intensiv, se impun desigur și acțiuni susținute privind dezvoltarea și modernizarea rețelei de drumuri forestiere, în raport cu natura și specificul activităților preconizate.

În pădurile analizate întâlnim frecvent arbori multisecolari, giganți ai lumii vegetale, care, chiar și după moartea lor, în decursul fazelor de putrezire și descompunere se mențin multe decenii în ecosistem. Este necesar ca în lucrările de descriere parcelară să se evidențieze lemnul mort, arborii bătrâni în vederea menținerii și conservării lor. Aceștia, alături de arborii bătrâni și foarte bătrâni ca și cei cu scorburi și cavități au un rol benefic în conservarea și ameliorarea biodiversității forestiere știindu-se că 2/3 din specii depind de lemnul mort, și că biodiversitatea forestieră se compune în proporție de doar 20% din plante, mamifere și păsări iar diferența de 80% revine insectelor.

Totodată este necesar combaterea miturilor false conform cărora pădurile „curate” sunt neaparat sănătoase; că pădurile și arborii prea bătrâni sunt o problemă; că arborii morți sunt focare de boli; că lemnului mort și arborii bătrâni reprezintă risc de incendii și accidente.

Potrivit dezbaterilor care au avut loc la conferințele de avizare a soluțiilor tehnice, la întocmirea amenajmentului s-au adoptat măsuri care să creeze premise ca în etapele următoare aspectele respective să poată fi luate în considerare. Dintre măsurile respective sunt de menționat:

- în vederea regenerării arboretelor s-a adoptat tratamentul tăierilor progresive, urmărindu-se ca la înlăturarea completă a vechiului arboret, seminișurile instalate să fie apte pentru a prelua funcțiile de protecție corespunzătoare;
- evidențierea și cartarea corespunzătoare a zonelor de rotit pentru cocoșul de munte, a bârloagelor de urs pentru asigurarea liniștei acestor specii prin excluderea de la tăieri a acestor zone;
- menținerea și dezvoltarea biodiversității ecosistemelor forestiere.

În afara măsurilor menționate, pentru a se crea condițiile necesare trecerii la un sistem de gospodărire intensiv, se impun desigur și acțiuni susținute privind dezvoltarea și modernizarea rețelei de drumuri forestiere, în raport cu natura și specificul activităților preconizate.

6. Obiective de protecție a mediului, stabilite la nivel național, comunitar sau internațional care sunt relevante pentru plan și modul în care s-a ținut cont de aceste obiective și de orice alte considerații de mediu în timpul pregătirii planului

Conservarea și ameliorarea biodiversității constituie o componentă esențială a gestionării durabile a pădurilor.

La nivelul ecosistemic se va urmări păstrarea în cadrul masivului forestier – cel puțin ca reprezentare – a tuturor ecosistemelor specifice zonei, chiar dacă unele dintre ele nu prezintă interes sub raport economic. Pentru ecosistemele mai puțin reprezentate se vor putea identifica și unele zone de îmbătrânire, care să fie cruțate/promovate prin toate intervențiile din cadrul arboretelor respective. Suprafața însumată a zonelor respective poate fi de 0.5 – 2% din întinderea arboretelor în cauză.

Diversitatea specifică trebuie privită sub raportul tuturor componentelor biocenozelor corespunzătoare ecosistemelor naturale. Sub raportul compoziției arboretelor, trebuie avută în vedere întreaga gamă a speciilor forestiere, binențeles ținând seama de proporțiile corespunzătoare țărilor urmărite, acordând atenție speciilor arbustive și erbacee, ținând seama de importanța lor pentru ameliorarea condițiilor staționale, pentru asigurarea hranei necesare unor specii de animale specifice ecosistemelor în cauză, pentru crearea și menținerea unor liziere protectoare etc.

În ghidul de interpretare „*Natura 2000 și pădurile - Provocări și oportunități*” al Directoratului General pentru Mediu din Comisia europeană se precizează că pentru păstrarea biodiversității administratorii pădurilor și amenajisții pot urmări recomandările de mai jos, ținând totuși cont de condițiile locale:

- conservarea arborilor izolați, maturi, uscați sau în descompunere care constituie un habitat potrivit pentru ciocănitari, păsări de pradă, insecte și numeroase plante inferioare (fungi, ferigi, briofite, etc);

- conservarea arborilor cu scorbură ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări și mamifere mici;

- conservarea arborilor mari și a zonei imediat înconjurătoare dacă se dovedește că sunt ocupați cu regularitate de răpitoare în timpul cuibăritului;

- menținerea bălților, pâraielor, izvoarelor și a altor corpuri mici de apă, mlaștini, smârcuri, într-un stadiu care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al peștilor, amfibienilor, insectelor etc. prin evitarea fluctuațiilor excesive ale nivelului apei, degradării digurilor naturale și poluării apei;

- zonarea adecvată, atât pentru operațiunile forestiere cât și pentru activitățile de turism/recreative, a marilor suprafețelor forestiere, în funcție de diferitele niveluri de intervenție și crearea unor zone tampon în jurul ariilor protejate;

- după dezastre naturale (furtuni puternice, incendii pe suprafețe mari, atacuri de dăunători) deciziile manageriale să permită desfășurarea proceselor de succesiune naturală în zonele de interes, ca posibilități de lărgire a biodiversității;

- adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere așa încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor animale sensibile, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure;

- păstrarea unor distanțe adecvate pentru a nu perturba speciile rare sau periclitare a căror prezență a fost confirmată;

- rotația ciclică a zonelor cu grade diferite de intervenție în timp și spațiu;

- în cazul în care este posibil este bine să rămână și mici suprafețe neplantate, așa încât să se păstreze mici petice de iarbă, suprafețe înierbate pe zone calcaroase cu specii rare sau periclitare de faună și floră, turbării, mlaștini, zone aluviale și zone cu alunecări de teren. Toate acestea pot îmbogăți enorm oferta generală a biodiversității unei zone datorită frecvenței crescute de tranziții („ecotonuri”) între diferitele tipuri de vegetație;

- din același motiv, decizia de a nu replanta anumite suprafețe în plantații noi cu funcții de producție poate genera o varietate suplimentară și recolonizare spontană dispersată cu specii pioniere, ceea ce va duce la o sporire în timp a biodiversității, dacă se asigură niște corespunzătoare pentru o varietate mare de specii; mai mult, valoarea suplimentară a regenerării complete este de obicei scăzută, deoarece operațiunile de replantare sunt foarte costisitoare;

- asigurarea monitorizării regulate a bogățiilor speciilor naturale, pentru a putea evalua efectul anumitor măsuri luate și a fi siguri de prezența elementelor de floră și faună rare sau periclitare.

7. Evaluarea efectelor potențiale semnificative asupra mediului asociate amenajamentului fondului forestier proprietate privată aparținând persoanelor fizice Mircea Victoria, Nicolăescu Constantin Emil, Nicolăescu Boldur Ștefan, Ioana Marius și persoanei juridice SC Palmob Eco Alnus SRL

7.1. Descrierea lucrărilor silvotehnice prevăzute a se aplica în arboretele din cadrul Amenajamentului fondului forestier proprietate privată aparținând persoanelor fizice Mircea Victoria, Nicolăescu Constantin Emil, Nicolăescu Boldur Ștefan, Ioana Marius și persoanei juridice SC Palmob Eco Alnus SRL

1. Tratamente

Tratamentul cuprinde un sistem de măsuri biotehnice prin care se pregătește și se realizează, în cadrul unui regim dat, trecerea arboretelor de la o generație la alta.

Gospodărirea intensivă, rațională și multifuncțională a fondului forestier impune cu necesitate adoptarea unei game largi de tratamente, dând prioritate celor bazate pe regenerarea naturală a speciilor autohtone valoroase, în cadrul unor perioade lungi sau continue de regenerare, pentru menținerea acoperirii corespunzătoare a solului.

Prin tratament se înțelege modul special cum se asigură regenerarea unei păduri în cadrul aceleiași regim, în vederea realizării unei structuri optime atât pe orizontală cât și pe verticală.

Masa lemnoasă care rezultă în urma aplicării tratamentelor este încadrată în grupa produselor principale, iar tăierea prin care se realizează poartă numele de tăiere de produse principale.

Tratamentul cel mai indicat de aplicat într-o pădure dată va fi acela care permite recoltarea produselor principale cu cele mai reduse cheltuieli și pierderi, dar care reușește în același timp să asigure îndeplinirea integrală a obiectivelor de gospodărire și mai ales regenerarea mai valoroasă și mai ieftină prin care să se realizeze cât mai sigur structura țel fixată pentru fiecare arboret și ansamblu de arborete.

La alegerea tratamentului aplicabil la o pădure se va ține seama de o serie de criterii și recomandări dintre care:

- alegerea tratamentului se face pe baza analizei particularităților ecologice, a stării arboretelor respective, a funcțiilor social-economice ale acestora, a accesibilității lor actuale și de perspectivă, precum și în raport de condițiile tehnice și economice existente, prioritar fiind tratamentul cel mai intensiv;

- se va da prioritate regenerării naturale care va conduce la realizarea cu cheltuieli mai reduse a unor arborete capabile să conserve diversitatea genetică locală, care sunt mai bine adaptate ecologic și deci mai valoroase; cum ar fi tratamentul taierilor succesive în margine de masiv

- promovarea de câte ori este posibil ecologic și justificat economic a arboretelor amestecate, divers structurate și valoroase;

- se vor promova tratamentele prin care se evită întreruperea bruscă a funcțiilor ecoprotective pe care trebuie să le exercite pădurea respectivă, evitând astfel declanșarea unor fenomene torențiale,

a eroziunii, a alunecărilor de teren, a fenomenului de înmlăștinare permanentă etc; cum ar fi tratamentul tăierilor succesive în margine de masiv și tratamentul tăierilor progresive

- tratamentele ce prevăd tăieri rase se pot adopta doar în molidișuri, aninișuri, în arboretele slab productive și derivate și în cazul regimului crâng la speciile prevăzute expres în codul silvic (legea 46/2008) – salcâm, salcie, plop și se vor aplica pe suprafețe mici (maxim 3 ha);

- în cazul pădurilor cu rol de protecție deosebit, la alegerea tratamentelor, se acordă prioritate considerentelor de ordin cultural care conduc tot mai categoric la adoptarea tratamentelor intensive bazate pe regenerarea sub masiv și cu perioadă lungă de regenerare. În pădurile cu rol de protecție se pot adopta și la alte tipuri de intervenții, respectiv, lucrări speciale de conservare;

- trecerea de la o generație la alta este necesar să se facă fără întreruperi pentru a nu reduce din capacitatea bioecologică de regenerare a pădurii respective și a nu se întrerupe nici chiar pentru perioade mai scurte de timp rolul său protector sau estetic;

- în pădurile situate în condiții extreme (păduri de pe terenuri cu pantă mare, de pe terenuri cu înmlăștinare permanentă etc.) se va acorda prioritate asigurării continuității pădurii, renunțându-se chiar la aplicarea tratamentelor. Se vor executa după caz, lucrări speciale de conservare.

Tratamentele care se vor aplica în suprafața în studiu sunt cele bazate pe tăierile progresive.

Tratamentul tăierilor progresive (tăieri în ochiuri) numit și „tratamentul regenerărilor progresive”, sunt tăieri repetate, localizate, la care regenerarea se realizează sub masiv.

Caracteristica principală a tratamentului o constituie declanșarea procesului de regenerare cu ocazia primei tăieri (tăierea de însămânțare), într-un număr de puncte din arboret care vor constitui „ochiurile de regenerare”. Mărimea acestor ochiuri depinde de arboret și de condițiile staționale. După regenerarea acestor ochiuri, semințișul de aici se pune în valoare prin lărgirea ochiurilor respective (tăierea de punere în lumină). Concomitent cu punerea în lumină se deschid noi ochiuri de regenerare. Atunci când aproape întreaga suprafață este regenerată (semințiș utilizabil pe 0,6 - 0,7 S), se face ultima tăiere (tăierea de racordare). Tăierile progresive (tăieri de regenerare) se fac succesiv, de-a lungul a 20-30 de ani, în funcție de tipul de pădure și speciile de promovat, ultima tăiere – cea de racordare, urmând a se face numai atunci când întreaga suprafață este regenerată corespunzător.

În deceniu, în funcție de varianta tratamentului, într-o suprafață se va interveni cu o tăiere (de însămânțare, de punere în lumină sau de racordare) sau cu două tăieri (însămânțare - punere în lumină, sau punere în lumină - racordare).

Dacă tăierile progresive de punere în lumină și de racordare nu se pot face decât iarna, pe zăpadă (pentru protejarea semințișului utilizabil instalat), primele tăieri – tăierile progresive de însămânțare pot fi executate în tot cursul anului, inclusiv în perioadele în care avifauna este cea

mai activă (depunerea ouălor, clocitul și creșterea puilor). De aceea, la aplicarea acestei faze a tratamentului (la executarea tăierilor de însămânțare), în zona ariilor de protecție specială avifaunistică (îndeosebi în zonele în care păsările protejate cuibăresc), trebuie avută o grijă deosebită pentru asigurarea liniștii, putându-se ajunge până la interzicerea efectuării lucrării respective în acea perioadă (în aceste cazuri tăierile de însămânțare se vor face în perioadele din an în care păsările protejate nu cuibăresc sau nu-și cresc puii).

În cazul apariției unor calamități naturale în zonă (cele mai frecvente manifestări ale factorilor destabilizatori fiind doborâturile de vânt și/sau zăpadă urmate, de cele mai multe ori, de atacurile de insecte - ipidae), se pot și trebuie aplicate lucrări care să ducă la lichidarea urmărilor generate de factorii destabilizatori / perturbatorii.

În acest caz, măsurile de gospodărire vor fi în conformitate cu O.M. 766/23.07.2018, dat pentru aprobarea „Normelor tehnice privind modificarea prevederilor amenajamentelor silvice și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier”. Acestea reglementează procedura și situațiile în care se solicită modificarea prevederilor amenajamentelor silvice.

În sinteză, în funcție de gradul de vătămare a arboretelor din cauza factorilor destabilizatori (biotici sau abiotici), vor fi prevăzute următoarele măsuri:

- a) extragerea arborilor afectați (prin tăieri de produse accidentale);
- b) extragerea integrală a materialului lemnos, urmată de împăduriri cu specii aparținând tipului natural fundamental de pădure;
- c) stabilirea, eventual schimbarea, compozițiilor țel de regenerare sau de împădurire, astfel ca viitoarele arborete să prezinte o rezistență mai ridicată la factorii destabilizatori ce au condus la afectările respective.

2. Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor

Importanța acestor lucrări constă în faptul că asigură dirijarea, dozarea și sistematizarea populației de arbori în cadrul arboretului, în vederea obținerii unei structuri favorabile sub raport ecologic și genetic (în conformitate cu legile de structurarea și funcționare a ecosistemelor forestiere), care să permită exercitarea cu eficiență maximă a funcțiilor de protecție și producție atribuite fiecărui arboret în parte (creșterea eficacității funcționale a tuturor arboretelor), implicit a pădurii în ansamblul său.

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor se constituie într-un sistem larg de măsuri silvotecnice, dintre ale cărui principale obiective urmărite se evidențiază următoarele:

- păstrarea și ameliorarea stării de sănătate a arboretelor;
- mărirea capacității de protecție a calității factorilor de mediu (protecția apei, aerului, solului, peisajului etc.);

- conservarea și ameliorarea biodiversității, în vederea creșterii gradului de stabilitate și rezistență a arboretelor la acțiunea factorilor destabilizatori / vătămători (vânt, zăpadă, dăunători, vânat, poluare etc.);

- mărirea capacității de fructificare a arborilor și ameliorarea condițiilor de regenerare etc.

Obiectivele concrete, dependente de funcțiile (de regulă multiple) atribuite arboretelor, se referă la fiecare arboret în parte, conform Țelurilor de gospodărire stabilite prin amenajament, astfel:

- în pădurile cu rol de protecție deosebit - pădurile din grupa I funcțională în care nu este permisă organizarea producției, prin lucrările de îngrijire ce se vor executa, se va urmări, în principal, creșterea capacității de protecție a calității factorilor de mediu;

- în pădurile cu rol de protecție și producție - pădurile din grupa I funcțională în care este permisă organizarea producției, se va urmări, în principal, creșterea producției de lemn și a calității acesteia;

În ambele situații este necesară, în primul rând, creșterea gradului de stabilitate ecologică a arboretelor.

Prin lucrările de îngrijire se urmărește reglarea compoziției și a structurii arboretelor în raport cu Țelul de producție propus, fără a se neglija – la arboretele din grupa I, direcționarea tuturor lucrărilor spre o structură care să sporească continuu rezultanta funcției de protecție atribuită fiecărui arboret în parte.

Curățirile se vor executa în arboretele aflate în stadiul de nuieliș-prăjiniș. Prin aceste lucrări se urmărește grăbirea și dirijarea procesului de eliminare naturală a unor exemplare sau specii nedorite, realizând astfel o selecție în masă cu caracter negativ, în vederea îmbunătățirii calității, creșterii și compoziției arboretelor, prin extragerea, simultan cu preexistenței neutilizabili, a arborilor rău conformați, accidentați, bolnavi, deperisați sau uscați, înghesuiți sau aparținând unor specii mai puțin valoroase. Lucrarea conduce la obținerea unor arborete de amestec tot mai bine proporționate, sau a unor arborete pure, constituite din cât mai multe exemplare valoroase. Lucrarea constituie în același timp și o pregătire pentru trecerea la îngrijirea individuală a arborilor, ce urmează a se face prin rărituri.

Curățirile pot fi executate tot timpul anului, cu excepția rășinoaselor, la care se va evita perioada de formare a lujerilor anuali (1 mai - 31 iulie).

Intensitatea curățirilor (calculată după volumul de extras din volumul total al arboretului) poate fi moderată (6 - 15 %), forte/puternică (16 - 25 %) și foarte puternică (peste 25 %), în funcție de compoziția și consistența arboretului (aceasta nu se va reduce sub 0,75). Curățirile puternice și foarte puternice se efectuează în molidișuri și în alte arborete de rășinoase.

Periodicitatea curățirilor variază de la 3 la 5 ani, în funcție de compoziția și starea arboretelor, de condițiile staționale și de lucrările executate anterior. Ca regulă generală curățirea

următoare (a II-a sau a III-a) se execută în anul următor realizării consistenței pline, după intervenția anterioară.

Răriturile constituie cele mai intensive, dar și cele mai dificile intervenții din cadrul lucrărilor de îngrijire. Având ca scop selecția individuală cu caracter pozitiv, rărituri s-au prevăzut în toate arboretele care au realizat, sau vor realiza în cursul deceniului, stadiul de pârș sau codrișor (urmând a nu se mai executa în apropierea vârstei exploatabilității), arborete cu densități mai mari ca 0,8, sau care se estimează că vor realiza consistențe peste 0,8 în decursul deceniului. Scopul acestor lucrări este multiplu: se urmărește favorizarea exemplarelor de valoare, bine echilibrate și care asigură o mai rațională folosire a spațiului de creștere în raport cu obiectivul urmărit. Intervențiile se vor face atât în plafonul inferior, cât și în cel superior. Răriturile duc la îmbunătățirea producției cantitative dar mai ales calitative, la mărirea rezistenței arborilor și arboretelor la adversități, la crearea unei structuri adecvate funcției și chiar la pregătirea arboretelor pentru regenerare. Arboretele în care se fac rărituri au, în general, între 30 și 70 de ani.

După ce arboretul a fost parcurs în prealabil, pentru cunoașterea structurii și a stării lui de fapt, în raport cu obiectivele urmărite, marcarea exemplarelor ce urmează a fi extrase prin rărituri se va face, în funcție de grupa de specii, tot timpul anului - la rășinoase și numai în timpul perioadei de vegetație – la foioase și la arboretele amestecate de rășinoase cu fag.

Periodicitatea de executare a răriturilor este, în medie, de 7 ani și este determinată de caracteristicile biologice ale speciilor din compoziția arboretului și de vârsta arboretului (primele rărituri se vor face la intervale mai mici, comparativ cu ultimele rărituri). Trebuie evitată adoptarea de periodicități mari (peste 10 – 12 ani), cu majorarea în schimb a intensității extragerilor, asemenea „rărituri” punând în pericol stabilitatea, eficacitatea funcțională și calitatea arboretelor. În perioada de aplicare a unui amenajament se execută 1-2 rărituri (de obicei o intervenție), numărul acestora este specificat în „Planul lucrărilor de îngrijire a arboretelor”, în coloana cu nr. de intervenții.

Tăieri de igienă s-au prevăzut în toate arboretele ce nu urmează a fi parcurse cu altfel de lucrări în deceniu, în vederea extragerii arborilor bolnavi, atacați de insecte sau ciuperci, ruși, doborâți de vânt etc. Aceste lucrări urmăresc realizarea unei stări fitosanitare corespunzătoare - se înlătură arborii a căror prezență constituie un pericol potențial pentru restul arborilor sănătoși.

Ca regulă generală, se va urmări parcurgerea arboretelor, în mod sistematic și ori de câte ori este nevoie, cu curățiri și rărituri, în vederea reducerii la minimum a necesarului de lucrări de igienă. Intensitatea, respectiv volumul de extras prin lucrări de igienă, este determinată de starea de fapt a fiecărui arboret, în perioada dată.

Volumul de masă lemnoasă recoltabil prin tăieri de igienă reflectă starea de sănătate foarte bună a pădurii din suprafața analizată.

3. Lucrări speciale de conservare

Lucrări de conservare au fost prevăzute în pădurile supuse regimului de conservare deosebită - S.U.P. M, în care nu a fost organizată producția de masă lemnoasă. Regimul special de conservare constituie modul de gospodărire al pădurilor pentru care nu sunt posibile sau admise, pe termen lung sau temporar, lucrări obișnuite de regenerare, intervențiile speciale silviculturale fiind destinate asigurării sănătății, stabilității și regenerării arboretelor, în vederea asigurării permanenței pădurilor respective și a funcțiilor atribuite lor. În aceste arborete sunt propuse doar lucrări speciale de conservare, ce cuprind o gamă variată de intervenții (în raport cu structura și starea arboretelor respective), toate vizând același scop: permanentizarea pădurii și menținerea sau creșterea capacității protective (eficacității funcționale) a arboretelor respective.

În pădurile supuse regimului de conservare deosebită, tăieri de conservare se vor executa doar în arboretele cu funcții speciale de protecție și cu vârste înaintate, care au început să nu-și mai îndeplinească, în mod corespunzător, funcțiile de protecție atribuite, cât și în unele arborete afectate de diverși factori destabilizatori (în deosebi uscări, doborâturi și rupturi de vânt și zăpadă, atacuri de dăunători etc.). În cazul acestor păduri, pe lângă menținerea unei stări de sănătate corespunzătoare, se pune și problema regenerării lor treptate, în vederea asigurării continuității pădurii, implicit a menținerii capacităților de protecție atribuite arboretelor.

4. Lucrări de ajutorarea regenerărilor naturale și de împădurire

Regenerarea pădurilor se poate face pe cale naturală sau artificială.

Regenerarea naturală se obține în terenurile normale (stațiunile „naturale”) sau puțin modificate antropic, prin aplicarea unor „tratamente” (care favorizează instalarea și dezvoltarea semințului), stabilite prin normele tehnice silvice, pentru fiecare caz în parte.

Regenerarea artificială se realizează cu material forestier de reproducere – material de împădurire special pregătit (puiet, sămânță, butași), prin împăduriri, semănături directe, butășiri, în vederea realizării compozițiilor de regenerare stabilite. În cadrul regenerărilor artificiale se deosebesc următoarele categorii:

a) împăduriri propriu-zise se vor face doar în cazul instalării culturilor forestiere pe terenuri pe care pădurea nu a existat anterior, sau de pe care a fost înlăturată de multă vreme - poieni, goluri, terenuri erodate etc.,

b) reîmpăduriri – cu astfel de lucrări vor fi parcurse suprafețele ce necesită reinstalarea pădurii pe terenurile de curând despădurite, astfel:

b.1) reîmpădurirea suprafețelor exploatate prin tăieri rase (la molid) a celor dezgolite prin calamități

b.2) lucrări de împădurire în suprafețele parcurse sau prevăzute a fi parcurse cu tăieri de regenerare. Prin aceste lucrări se urmărește menținerea tipurilor naturale fundamentale de pădure și/sau se introduc în compoziția viitoarelor arborete, pe lângă speciile de bază și unele specii de amestec mai valoroase;

b.3) completarea regenerărilor naturale – plantații sau semănături directe ce se execută sub masivul pădurii sau după exploatarea ei, în scopul completării porțiunilor neregenerate, înlocuirii semințișului vătămat sau a celui alcătuit din specii nedorite, promovării unor specii valoroase insuficient reprezentate în arboretul matern etc.

Împăduririle (plantații integrale, sau completări în regenerările naturale), se vor face în baza unor compoziții-țel, stabilite în conformitate cu normele tehnice în vigoare, cu specii corespunzătoare tipurilor de pădure natural fundamentale din zonă și, pe cât posibil, cu puietți obținuți din sămânța recoltată din rezervațiile locale sau din arboretele valoroase din cadrul ocolului care, în timp, și-au dovedit rezistența la factorii destabilizatori din zonă (vânturile puternice, căderile abundente de zăpadă, atacurile de Ipidae, uscările în masă etc.).

8. Măsuri recomandate pentru protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă

Arboretele din cadrul ariei protejate a fondului forestier proprietate privată aparținând persoanelor fizice Mircea Victoria, Nicolăescu Constantin Emil, Nicolăescu Boldur Ștefan, Ioana Marius și persoanei juridice SC Palmob Eco Alnus SRL nu au fost afectate major de doborâturi de vânt, fenomenul având o intensitate izolată.

Pentru prevenirea în viitor a acestor fenomene, se recomandă a se lua măsuri de protecție adecvate ce vizează atât mărirea rezistenței individuale a arboretelor periclitare cât și asigurarea unei stabilități mai mari a întregului fond forestier. În scopul creșterii rezistenței arboretelor la acțiunile destabilizatoare ale vântului și zăpezii, prin amenajamente s-au prevăzut o serie de măsuri, cum ar fi:

- adoptarea de compoziții-țel cât mai apropiate de cele ale tipurilor natural-fundamentale de pădure, solicitându-se utilizarea, în plantațiile integrale sau la completări, a materialelor forestiere de reproducere de proveniențe locale (puieti produși din sămânță recoltată din rezervațiile de semințe și arboretele valoroase existente în zonă). În general, s-au prevăzut compoziții-țel ce urmăresc crearea unor arborete amestecate, rezistente la adversități;

- împădurirea tuturor golurilor formate în arborete și realizarea unor consistențe normale în arboretele tinere cu starea de masiv încheiată, prin completări cu specii mai rezistente la vânt și zăpadă. În acest sens, s-a prevăzut următoarele:

- introducerea speciilor de amestec și de ajutor;

- realizarea unor margini de masiv rezistente la vânturile puternice, acțiune ce se va demara încă din primele stadii de dezvoltare prin aplicarea unor scheme mai largi de plantare, exemplarele cu coroane mai dezvoltate astfel obținute fiind mai rezistente la acțiunea vântului. În arboretele tinere existente, astfel de margini se vor realiza printr-o intensitate mai mare a lucrărilor de îngrijire (curățiri și rărituri);

- intensitatea curățirilor și răriturilor va fi mai puternică la primele intervenții, și mai redusă la următoarele. În arboretele neparcuse la timp cu lucrări de îngrijire (îndeosebi curățiri), răriturile vor avea un caracter „de jos”, urmărindu-se, în primul rând, extragerea exemplarelor afectate de diverși factori (bolnave, atacate de insecte, cu vârful rupt, rănite, ș.a.);

- s-au prevăzut tratamente intensive, bazate pe regenerarea naturală a speciilor principale din zonă, cu perioade lungi de regenerare, cu intensități ale intervențiilor relativ mici, în scopul realizării unor structuri verticale diversificate;

- în arboretele afectate de doborâturi sau rupturi, nu s-a prevăzut extragerea, din micile „ochiuri” formate, a pâlcurilor de arbori sau a exemplarelor rămase pe picior, întregi, întrucât acești arbori și-au probat în timp rezistența la adversități, constituind un nucleu de protecție pentru arboretul rămas și o sursă genetică de semințe forestiere de recoltat pentru obținerea de

puieți în vederea realizării de noi arborete rezistente la vânt și zăpadă. Din aceleași considerente, în unele situații, nu s-a prevăzut extragerea nici a exemplarelor rămase pe picior după doborâturi izolate și care concură la formarea neregulată a marginilor suprafețelor respective;

- direcția de înaintare a tăierilor în cadrul tratamentelor amintite va fi împotriva direcției vânturilor periculoase. De asemenea, se recomandă, pe lângă efectuarea la timp și de calitate a lucrărilor de îngrijire și menținerea unei stări fitosanitare corespunzătoare a pădurii, prin înlăturarea exemplarelor putregăioase în urma tăierilor de igienă.

9. Monitorizarea implementării măsurilor propuse în prezentul plan

Măsurile propuse pentru reducerea impactului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar vor fi permanent monitorizate în vederea aplicării lor corecte, complete și la timp.

Monitorizarea va avea ca scop următoarele:

- urmărirea felului în care se respectă prevederile amenajamentului, dar și a prezentului studiu;
- urmărirea felului în care se pun în practică prevederile amenajamentului;
- urmărirea felului în care se respectă legislația de mediu cu privire la poluare și nu numai.

**10. MĂSURILE OPTIME CARE SE POT LUA ÎN CAZUL ARBORETELOR CALAMITATE
PENTRU REFACEREA FONDULUI FORESTIER (ÎMPĂDURIRE/REFACERE
NATURALĂ)**

În situația apariției unor calamități naturale se propun următoarele măsuri:

- semnalarea de către personalul silvic de teren prin rapoarte a apariției doborâturilor/rupturilor de vânt sau de zăpadă și a celorlalți factori destabilizatori;
- materializarea pe harta U.P.-ului a suprafețelor afectate de incendii, doborâturi/rupturi în masă sau dispersate, atacuri de ipidae, pentru estimarea aproximativă a fenomenului;
- măsurarea suprafețelor afectate de incendii, doborâturi sau rupturi de vânt în masă, atacuri de ipidae pe suprafețe mari;
- punerea în valoare a masei lemnoase din suprafețele calamitate, valorificarea urgentă a masei lemnoase prin licitații pe picior, licitații de prestări servicii, vânzare către populație;
- curățarea de resturi de exploatare a suprafețelor în care s-au produs incendii, doborâturi și rupturi de vânt în masă, atacuri mari de ipidae;
- împădurirea suprafețelor afectate de incendii, doborâturi și rupturi în masă în termen în cel mult două sezoane de vegetație de la evacuarea masei lemnoase;
- măsuri de protecție pe lizierele deschise, perimetrare doborâturilor de vânt și rupturi în masă, constând în amplasarea de curse de tip Cluj, arbori cursă clasici pentru preîntâmpinarea atacurilor de ipidae și combaterea acestora;
- pentru volumul recoltat din calamități se vor face precomtările necesare în sensul opririi de la tăiere a unui volum echivalent de produse principale din planul decenal.